

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720560208/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

KNUD.

Som Sødskindbarn kan Axel elske Valborg;
Men som *Daabsødskind* forbyder Kirken
Dem endnu Ægteskab.

ERLAND.

Hvad siger du?

KNUD.

Sandhed, som Kirkebogen skal bevidne.
Eders Ærværdighed er nylig kommen
Til Stedet, efter Augustini Flugt;
I veed naturligviis ei saa Besked
Om Kirkens Sager, som en flittig Tiener,
Hvis Liv randt hen imellem disse Mure.
Jert fromme Levnet gjorde Jer til Biskop.
Vel har man troet tilforn, at til med Hæder
At styre Bispestaven hørte meer
End ærlig Vandel. Absalon i Danmark
Har viist hvor smukt Staalbrynen klæder over
Det uldenhvide Pallium; at Guldhjelmen
Kan ogsaa spændes om en raget Tinding;
At ei det bør en Biskop blot sig være
Ustraffelig; men vaabendiarv og stærk;
En Cherubin i straalende Metal
Med Vredens vældige Slagsværd for sit Eden.
Dog, Augustini Sledskhed lærte Hakon
At søge sig en Biskop, som forvalter
Sin Post — uskadelig. Jeg ønsker Eder
Al Held og Lykke til det høie Kald.

ERLAND.

Jeg takker dig. Lad mig med Roe og Fred
Henvandre mine korte Skridt til Graven,

192

Jeg vil ei længe være dig i Voien.
Spild Tiden ei! Din Tidende om Axel
Bedrøver mere mig. En Yngling skuer
Sit Haab imøde; Oldingen er vant
Til Frost og Storm. Den Uforsigtige
Har kunnet glemme?

KNUD.

Uden al Tvivl veed

Han det saalidt som Valborg; thi som Sagen
Forholder sig, har deres Mødre søgt
At skiule det. Den stærke Thord Huusfrya
Var Konning Sigurds Mand; saa vild en Kæmpe,
Som Sigurd her fra Reine. Efter Uskik
Lod han sin Søn, den unge Axel, løbe
Fem Aar, reent uden Daab og Sacramente.
Da Immers Datter Valborg skulde døbes
Og holdes over Daaben af Frue Helvig,
Bad han sin Frænke tage Gutten med:
»At det dog cengang kunde vorde gjort
Fra Haanden«. Saadan døbt de tilsammen,
Skjønt Axel fem Aar ældre er end Valborg;
Og for at undgaae videre Scandal
Har deres Mødre dulgt det. Men i Bogen
Har Jon optegnet Alt. Jeg var tilstæde
Som Famulus; og mange Vidner leve
Endnu, som kan bekræfte denne Sag.

Han viser ham Stedet i Kirkebogen.

ERLAND.

En grusom Skiæbne følger denne Slægt.

KNUD.

En grusom Skiæbne følger stedse Synden,
Og Synderne i Harald Gilles Slægt.